

Enric Casasses & Pascal Comelade**"Plus ultra"**

Visit ["Plus ultra"](#) on MotoLyrics.com

AllÀ d'allÀ de l'espai
he vist somriure una estrella
perduda en lo front del cel
com espiga en temps de sega,
com al pregon de l'afrau
una efÀmera lluernà.
- Estrelleta - jo li he dit-,
de la mar cerÀlia gemma,
de les flors de l'alt verger
series tu la darrera?
-No sÀ³ la darrera, no;
no sÀ³ mÀ©s que una llanterna
de la porta del jardÀ
que creies tu la frontera.
À%¸s sols lo comenÀ¸ament
lo que prenies per terme.
L'univers À©s infinit,
pertot acaba i comenÀ¸a,
i enÀ¸À , enllÀ , amunt i avall,
la immensitat À©s oberta,
i a on tu veus lo desert
eixams de mons formiguegen.
Dels camins de l'infinit
sÀ³n los mons la polsinera
que puja i baixa a sos peus
quan JehovÀ s'hi passeja.

Visit [Enric Casasses & Pascal Comelade](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.